

Somos Béla

Betűvé válik

Betűvé válik minden, és minden képpé,
és minden ott van, és nincsen már sehol,
az emlékezet mulandó, mint a gyertya,
nincs egy pásztor, nincsen egy akol,
csak utak vannak, sokféle ágazóak,
ki tudja, kivel hol találkozol,
és ő-e az, kit mindenhol kerestél,
s tudja-e ő rólad, hogy ki vagy

Miért veszítünk mindig mindent sorra,
ahogy követi az egyik pillanat
a másikat, nem bírod felidézni,
minden, ami van, úgy elszalad,
ahogy gyerekként egyszer elengedted,
már nem is tudod, kinek a kezét,
és futottál, rohantál világgá,
mert tudtad, hitted, minden a tiéd

Most így vagy, itt állsz, magadra maradtál,
mint ő és ő, ahogy az emberek,
akik elveszítik, akik világra hozták
és odaadták azt az életet,
amit egy emberpártól ajándékba
kaptak egykor azzal, hogy add tovább,
ha van még hely a Földön,
hol ki-ki otthon tudhatja magát

Az óra és az út, ott föl-le jár a lélek,
ahol vendég, az talán az idő,
két szám közé rejtve minden élet,
és mi vagyunk a vendégeskedők,
de a ház, a falu, a város, talán egy házszám,
mekkora mágnes, mekkora erő,
ahogy a kezedből földre hull a kő,
gondolhatod, magadra találtál

SOMOS BÉLA (1938) költő, tankönyvek és nyelvkönyvek írója. Utóbbi kötete: *Toronyiránt – Temp-lomok Pesten és Budán* (2019).